

[Udenrigsministeren]

Hr. Steen Folke spørger om de forestående drøftelser af forhandlingssituationen. Det har været diskuteret før i spørgetiden, tror jeg, og jeg kan gentage, hvad jeg har sagt tidligere, at vi forestiller os, at før en eventuel udplacering skal der helt klart finde en politisk vurdering sted i NATO-kredsen af forhandlingernes stadium.

Anker Jørgensen (S):

Vi ved endnu ikke, hvordan afstemningen vil falde ud her i folketinget, men hvis man skal forstå de bemærkninger, der faldt fra udenrigsministeren, rigtigt, vil der være et flertal for den dagsorden, som socialdemokratiet har stillet. Jeg forstår også, at de indeholder, at regeringen ikke vil drage parlamentariske konsekvenser af det. Det må så være et udtryk for, at regeringen, uanset at den er i mindretal, vil gøre sig til talsmand for det, som et flertal i folketinget har besluttet. Dette siger jeg ikke for på nogen måde at harcelere, men det er, hvad jeg på nuværende tidspunkt kan tillade mig at sige er en konstatering og også en konstatering, som jeg har forståelse for.

Jeg vil gerne gøre den bemærkning, at statsministeren nogle gange har sagt, at socialdemokratiet fører oppositionspolitik på udenrigspolitikken, fordi vi ikke har eller ikke vil føre oppositionspolitik på de indenrigske anliggender. Dertil vil jeg gerne sige, at det er en forkert fremstilling. Socialdemokratiet har en oppositionspolitik også på indenrigspolitikken område, der meget kort sagt går ud på for det første, at vi er imod en lang række af de sociale nedskæringer, som regeringen har fået gennemført. For det andet har vi også sammen med et flertal i folketinget stemt regeringen ned på en række andre områder, også så sent som i dag på ikke ubetydelige områder. For det tredje har socialdemokratiet også fremsat en række forslag på betydelige områder. F. eks. er hele førtidspensionsområdet med ophævelse af den laveste invalidepension, udtryk for en oppositionspolitik, der bestemt ikke ensidigt er koncentreret om udenrigspolitikken, men som spænder over hele det politiske felt.

Når det gælder udenrigspolitikken, vil jeg gerne bede om, at regeringen tager seriøst på, hvad der kan være baggrunden for socialdemokratiets holdning på en lang række områ-

der. Når vi har indtaget den holdning, vi har, når det gælder hele udviklingen af atomvåbnene, strategien og teknikken, er det, fordi vi som et lille land må gøre en indsats for at få stoppet det vanvid, som atomoprustningen er. Vores muligheder er begrænsede, men vi skal udnytte alle de muligheder, der måtte være.

Og så skal jeg blot sige, at tilbage bliver naturligvis på udenrigspolitikken område, hvad også vor ordfører har sagt, at vi på en lang række områder og i hvert fald i væsentlige vendinger er enige med et bredt flertal og også med regeringen. Vi er indstillet på, at vi skal have et forsvar. Det forsvar har vi så sent som i december 1982 lavet en ny aftale om rammerne for. Vi er endvidere fortsat af den opfattelse, at der ikke er noget alternativ til NATO, så langt som vi kan se frem, og på denne baggrund er der på disse og andre felter principielt og reelt også enighed.

Når det gælder atomvåben, er der måske noget, der skiller. Det er der meget der tyder på, men jeg vil gerne sige, at for socialdemokratiet er den holdning, vi har til atomvåbenudviklingen, om jeg så må sige, en fortsættelse af den grundlæggende holdning, som har været alle socialdemokratiske regerings holdning, nemlig at vi ikke ønskede atomvåben på dansk jord, og med den udvikling, der har fundet sted overalt i Europa, også i USA, er det en logisk konsekvens at følge det op på den måde, som socialdemokratiet har gjort her. På denne baggrund vil jeg udtrykke en behersket tilfredshed, men alligevel tilfredshed med den debat, der har været i dag.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg føler mig lidt bedrøvet i dag, og ærligt talt, jeg tror, at der er mange medlemmer af folketinget, som føler sig lidt knust. Jeg tror, det gælder både socialdemokrater og borgerlige medlemmer, og jeg tror, at ude i befolkningen vil der også være mange både blandt borgerlige og blandt socialdemokrater, som føler sig lidt ængstelige og skidt tilpas.

Må jeg først sige, at jeg synes, der også i debatten i dag har været et stærkt element af, hvad jeg vil kalde hykleri. Nogle har villet skabe det indtryk, at nogle af os herinde er mere angst og mere bekymrede for en atomkrigs rædsler end andre. Det er usandt. Det